

Ἐξάγεται ἐξ ἐπισημοτάτων ἐγγράφων, καὶ τοι ὀλίγων γνωστών, ὅτι ὁ βασιλεὺς Φραγκίσκος Α' ἐτέρεπετο θεωρῶν ἐνίοτε λαγῶν συλλαμβανομένους ὑπὸ δύο πάρδων, οἵτινες τῷ εἶχον σταλῇ δῶρον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν Ἀσίᾳ ἡ διὰ τοῦ πάρδου θήρα εἶναι καὶ νῦν ἐτι μία τῶν ἐκ ὑπολήψεϊ τέρψεων τῶν αὐτοχθόνων ἡγεμόνων. Ὁ ἱπποτικός μὲν, ἀλλ' ἀτυχής. Τίςπο-Σαΐβ ἦτο ἐκδοτός εἰς τὴν τέρψιν ταύτην· μετὰ δὲ τὴν ἡ-

εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διακίσεως ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τουρκίας ὀλίγον χρόνον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ῥωσσοτουρκικοῦ πολέμου, ὅπως ὀργανώσῃ τὴν ὀθωμανικὴν χωροφυλακίαν, ἐπὶ δὲ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐχθροπραξιῶν κατέλιπε προσωρινῶς τὴν πρωτεύουσάν μετὰ τοῦ Ἀβδοῦλ Κερίμ καὶ μετέβη εἰς Ῥουτσούκιον ὡς μέλος τοῦ ἐπιτελείου του. Ἐπανήλθεν ὁμῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν ὃ δὲν διωρίσθη ὀριστικῶς εἰς διοίκησιν σώματος στρα-

Ὁ Βέκερ πασᾶς.

τὸν καὶ τὴν ὀλῶσιν τῆς Σερὶγκαπατιῆς, οἱ Ἄγγλοι εὗρον ἐν τῇ θηρευτικῇ ἀποσκευῇ του δεκαεξὶ πάρδους τόσοι ἐξημερωμένοι, ὅπως οἱ ὀρομικοὶ κύνες.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ.

Ο ΒΕΚΕΡ ΠΑΣΑΣ

Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος, εἰς ὃν ὁ Σουλτάνος ἐνεπιστεύθη τὴν σπουδαίαν ἐντολήν τῆς πλήρους ἐρεῦνης

τιωτικοῦ εἰμὴ κατὰ τὸν Αὐγούστον τοῦ 1877, ὅτε, μετὰ τὴν διάβασιν τοῦ Δουνάβεως ὑπὸ τῶν Ῥώσων, ὁ Σουλτάνος ἀντεκατέστησε τὸν Ἀβδοῦλ Κερίμ διὰ τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ, ὅστις προσεκάλεσε τὸν Βέκερ πασᾶν εἰς Σούμλαν, ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἄγγλων ἀξιωματικῶν, καὶ τῷ ἔδωκε σπουδαίαν ἀρχηγίαν ἐπὶ τοῦ Ἄμ. Ὁ Βέκερ πασᾶς ταχέως κατέστη δημοφιλὴς παρὰ τοῖς στρατιώταις αὐτοῦ, οἵτινες διεκήρυξαν, ὅτι ὁ Ἄγγλος πασᾶς εἶπεν αὐτοῖς νὰ ἀκολουθῶσι καὶ

οὐχὶ νὰ «προχωρῶσιν» ὡς τοσοῦτι ἄλλοι ἐκ τῶν Τουρκῶν συναδέλφων του. Ἐπὶ τοῦ Ἀὐτοῦ παρέσχε τῶνόν τι σπουδαίας ὑπηρεσίας καὶ διὰ τὴν ἣν ἐπεδείξετο ἀνδρείαν ἐχοσμήθη διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ Ὁσμανιέ. Τὸ κύριον ὅμως αὐτοῦ κατόρθωμα ἐγένετο ὅτε οἱ Ῥώσοι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Πλέβνας ἔδαινον πανστρατιά εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑπερήσπισε μετὰ τοῦ στρατοῦ του τὴν ὑποχώρησιν τοῦ στρατοῦ τοῦ Σακέρ πασᾶ, μεγάλην ἐπιδείξαν ἀνδρείαν καὶ καταλαβὼν ὑψώματά τινα καὶ τηρήσας τὴν θέσιν του ἀκλόνητος ἐπὶ ἡμέραν ὁλόκληρον, μεθ' ὅλας τὰς ἐπανελημμένας ἐφόδους τῶν Ῥώσων, μέχρις οὗ ὑποχώρησιν σύμπας ὁ στρατός τοῦ Σακέρ πασᾶ. — Ἀφικόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔστρεψε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ὁχύρωσιν τῆς πόλεως, καὶ μετὰ τὴν ἀνακωχὴν ἐπανήλθεν εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν ὡς ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς, καὶ κατέγι-
 νεν εἰς σύνταξιν σχεδίου περὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ στρατοῦ. Ὅταν δὲ τῇ αἰτήσῃ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὁ Σουλτάνος ἠναγκάσθη εἰς ἐφαρμογὴν μεταρρυθμίσεων ἐν Μικρασίᾳ ὁ Βέκερ πασᾶς ἐξελέχθη καὶ ἔλαβε τὴν ἐντολὴν νὰ περιέλθῃ τὰς ἐπαρχίας τῆς Μικρασίας ὡς «ἐπιθεωρητὴς τῶν Μεταρρυθμίσεων» ἀλλ' ἔπειτα ἀνεκλήθη ἡ ἐντολὴ αὕτη, ἀπλῶς ἐπιφορτισθέντος νὰ ἐξετάσῃ κατὰ πόσον δύναται νὰ ἰδρῇ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας.

Η ΕΚ ΦΟΛΩΝ ΑΝΘΘΑΕΣΜΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ἐκ τῶν τοῦ Emile Richebourg.

Μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

[Συνέχεια καὶ τέλος].

Ἡ ἡ κυρία Δαμορῶ προσέθετε τρίτος.

Ἡ ἡ Κυρία Δορούς.

Ὅχι εἶναι ἡ δεσποινὶς Νῶ.

Καὶ ὠνόμαζον οὕτω τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην ὅ-
 λας τὰς μεγάλας αἰδοῦς τῆς ἐποχῆς, ὅπερ ἀπεδεί-
 κνυε λίαν προφανῶς, ὅτι οὐδεὶς ἐγνώριζε τὴν νέαν καὶ
 χαρίεσσαν καλλιτέχνιδαν.

Ἡρώνησαν τὸν κ. Ζακέτ. Ὁνομάζεται δεσποινὶς
 Δουπλεσίς ἀπάντησεν οὗτος.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη ἦτο ἀπελπιστικὴ δι' αὐτοῦς·
 ὑπῆρχε θαυμασία αἰδοῦς ὀνομαζομένη Δουπλεσίς καὶ
 οὐδέποτε οὗτοι ἤκουσαν νὰ γίνηται περὶ αὐτῆς λό-
 γος! Ὅποια προσβολὴ εἰς τὴν φιλοτιμίαν ἐνὸς φιλο-
 μόλου!

Μετὰ τὸ πρῶτον μέρος τῆς συναυλίας πάντες σχε-
 δὸν ἐξῆλθον τῆς αἰθούσης θορυβῶδῶς συζητοῦντες.

Εἰς χρονικὸν διάστημα ὀλιγώτερον τῶν δέκα λε-
 πτῶν ἐγώ ὡσθ' εἰς ὅλην τὴν πόλιν, ὅτι νέα καὶ ὠραία
 αἰδοῦς, θαυμασία, ἱκανότητος, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν
 συναυλίαν τοῦ Δημαρχείου, καὶ ὅτι θὰ τραγωδήσῃ
 πάλιν εἰς τὸ δεύτερον τῆς συναυλίας μέρος.

Παντὰχόθεν ἐσπευσαν εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Δημαρ-
 χείου, ὅπερ ἡ πρόσοψις ἐφωτίζετο δι' Ἑνστικῶν φα-
 νῶν ἐν μιᾷ στιγμῇ τὰ καφενεῖα ἐρημώθησαν· ὁ κό-
 σμος συνέρρευεν εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ὡς ἐχθρὸς εἰς
 προμαχώνα, ὅστις ἐξ ἐφόδου ἐμελλε νὰ καταληφθῇ·
 ἐφιλονεῖκουν καὶ συνωθῶντο εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς αἰ-
 θούσης, ἵνα λάβωσι τὰ εἰσιτήρια, ἅπερ οἱ ὀργανωταὶ
 τῆς ἐσπερίδος δὲν εἶχον δυνάμει νὰ διαθέσωσιν ἢ εἰς-
 πραξίς ἐτριπλασιάσθη. Νέοι τινὲς ἐπλήρωσαν εἴκοσι
 φράγκα καὶ πλέον, ἵνα κατωρθώσωσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς
 τὴν αἶθουσαν, ὅπου δὲν ἦτο πλέον δυνατόν νὰ καθή-
 σῃ τις.

Τὸν ἐνθουσιασμόν, ὅστις εἶχε καταλάβει τοὺς εἰς
 τὸ πρῶτον μέρος τῆς συναυλίας ἀκούσαντας τὴν αἰ-
 δὸν συνεμερίσαντο ἤδη καὶ οἱ λοιποί.

Ἐδῆντο νὰ βραδύνῃ ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἡ
 ἔναρσις τοῦ δευτέρου τῆς συναυλίας μέρους, καὶ ἵνα
 μὴ δυσχεραστῇ τὸ κοινόν, ὅπερ συνωθεῖτο εἰς τὴν εἰ-
 σοδὸν τῆς αἰθούσης, ἐνθα θέσις οὐδεμία πλέον ὑπῆρχε,
 ἀφῆκαν ὅλας τὰς θύρας ἀνοικτάς.

Τέλος ἡ συναυλία ἐξήκολούθησε. Τὰ πρῶτα τεμά-
 χια ἀφηρημένως ἤκουσε τὸ πλῆθος καὶ χαλαρῶς ἐ-
 χειροκρότησεν· ἐν τούτοις ἡ Κυρία Σουλὺ ἐκλήθη ἐκ
 δευτέρου νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ ἄσμα τῆς· τὸ κοινόν ἠν-
 νόησεν, ὅτι ὤφειλεν αὐτῇ τὸ δῆγμα τοῦτο τῆς εὐ-
 γνωμοσύνης, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ διὰ
 τὴν ἀφοσίωσιν τῆς· ἄλλως ἡ μεσοφώνου φωνὴ τῆς ἦτο
 λίαν συμπαθητικὴ, καὶ ἐτραγῶδει μεθ' ἱκανῆς χά-
 ριτος.

Ὅταν ὅμως ἡ ἀνυπομόνως περιμενομένη καλλιτέ-
 χνις ἐπεφάνῃ ἐπὶ τοῦ ἀναβάθρου, διὰ νέων ἀνευφη-
 μιῶν ὑπεδέχθησαν αὐτὴν καὶ διὰ παρατεταμένον
 χειροκροτημάτων τὴν ἐχαίρετσαν.

Ἐμελψε τὴν συμπαθητικὴν μελωδίαν «μέλλει νὰ
 ἔλθῃ» τῆς δευτέρας πράξεως τῆς Ἰουδαίας μετ'
 ἀνεκφράστου χάριτος καὶ μετ' ἐκφράσεως ἀμιμήτου
 μελαγχολίας.

Ὁ θρίαμβός τῆς ὑπῆρξε τέλειος· ἐνῷ δὲ κεραυνὸς
 ἐπευφημιῶν ἀντήχει ἐν τῇ αἰθούσῃ, πλέον ἢ ἑκατὸν
 φωναὶ ἐξήτουν τὴν ἐπανάληψιν τοῦ μέλους τῆς Ἀ-
 λίκης.

Καθὰ προανάφερχμεν, ἡ αἶθουσα εἶχε πληρωθῇ με-
 ταξὺ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου μέρους τῆς συναυλίας
 καὶ διακόσιοι ἄνθρωποι δὲν εἶχον ἀκούσει τὴν θείαν
 μελωδίαν τοῦ Μεγιερβέρ.

Ἡ αἰδοῦς αἰσθανθεῖσα, ὅτι ὤφειλε χάριτας εἰς τοὺς
 ἐξ ἐνθουσιασμοῦ ἐξεστηκότας ἀκροατάς τῆς, οἵτινες
 δι' αὐτὴν μόνην παρίσταντο αὐτόσε, μόλις κατελθού-
 σα, ἀνῆλθεν ἐκ νέου εἰς τὸ ἀνάβαθρον καὶ ἐμελψε τὸ
 μέλος τῆς Ἀλίκης μετὰ μεγαλειτέρας ἴσως ζωηρότη-
 τος καὶ χάριτος ἢ τὴν πρώτην φοράν.

IV

Ἡ τοῦ Νομάρχου σύζυγος ἐκράτει ἀνὰ χειρας ὠ-
 ραίαν ἐκ ῥόδων ἀνθοδέσμην, ἣν τῶν ὑπηρετῶν τῆς τις
 πρὸ ὀλίγου τῇ εἶχε κομίσει, συνεπεία διαταγῆς τὴν